

Gn kapitola 28.

[1] I povolal Izák Jákoba a požehnal mu. Přikázal mu: "Neber si ženu z dcer kenaanských. [2] Odejdi do Rovin aramských do domu Betúela, otce své matky, a odtud si vezmi ženu z dcer jejího bratra Lábana. [3] Kéž ti Bůh všemohoucí požehná, rozplodí tě a rozmnoží. Bude z tebe společenství lidských pokolení. [4] Kéž ti dá požehnání Abrahamovo, tobě i tvému potomstvu abys obdržel zemi, v níž jsi hostem a kterou Bůh dal Abrahamovi." [5] Pak Izák Jákoba propustil a ten šel do Rovin aramských k Lábanovi, synu Aramejce Betúela, bratru Jákobovy a Ezauovy matky Rebeky. [6] Ezau viděl, že Izák Jákobovi požehnal a poslal ho do Rovin aramských, aby si odtamtud vzal ženu; že mu při požehnání přikázal, aby si nebral ženu z dcer kenaanských; [7] že Jákob otce i matku uposlechl a odešel do Rovin aramských. [8] Viděl též, že kenaanské dcery jsou jeho otci Izákovi odporné. [9] Šel tedy Ezau k Izmaelovi a přibral si ke svým ženám ještě Machalatu, dceru Abrahamova syna Izmaela, sestru Nebajktovu. [10] Jákob vyšel z Beer-šeby a šel do Cháranu. [11] Dorazil na jedno místo a přenocoval tam, neboť slunce již zapadlo. Vzal jeden z kamenů, které na tom místě byly, postavil je v hlavách a na tom místě ulehl. [12] Měl sen: Hle, na zemi stojí žebřík, jehož vrchol dosahuje k nebesům, a po něm vystupují a sestupují poslové Boží. □ □ □ [13] Nad ním stojí Hospodin a praví: "Já jsem Hospodin, Bůh tvého otce Abrahama a Bůh Izákův. Zemi, na níž ležíš, dám tobě a tvému potomstvu. [14] Tvého potomstva bude jako prachu země. Rozmůžeš se na západ i na východ, na sever i na jih. V tobě a v tvém potomstvu dojdou požehnání všechny čeledi země. [15] Hle já jsem s tebou. Budu tě střežit všude, kam půjdeš a zase tě přivedu do této země. Nikdy tě neopustím ale učiním, co jsem ti slíbil." [16] Tu procitl Jákob ze spánku a zvolal: "Jistě je na tomto místě Hospodin, a já jsem to nevěděl!" [17] Báł se a řekl: "Jakou bázeň vzbuzuje toto místo! Není to nic jiného než dům Boží, je to brána nebeská." [18] Za časného jitra vzal Jákob kámen, který měl v hlavách, a postavil jej jako posvátný sloup; svrchu jej polil olejem. [19] Tomu místu dal jméno Bét-el (to je Dům Boží). Původně se to město jmenovalo Lúz. [20] Jákob se tu zavázal slibem: "Bude-li Bůh se mnou, budeli mě střežit na cestě, na níž jsem se vydal, dáli mi chléb k jídlu a šat k odívání [21] a navrátím-li se v pokoji do domu svého otce bude mi Hospodin Bohem. [22] Tento kámen který jsem postavil jako posvátný sloup, stane se domem Božím. A ze všeho, co mi dáš odvedu ti poctivé desátky."